

Validatierapport Kwaliteitszorg Onderzoek Hogeschool Utrecht

December 2009

Deelcommissie VKO

- Prof. dr. P.L. (Pauline) Meurs (voorzitter)
- Prof. dr. F.A. (Frans) van Vught (vice-voorzitter)
- Dr. C.M (Tini) Colijn-Hooymans
- Drs. P.M. (Paul) van Roon
- Drs. M.A. (Marcel) de Haas (secretaris)

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	3
1. Schets van Hogeschool Utrecht	4
2. Bevindingen	6
2.1 <i>Structuur en samenhang in kwaliteitszorg</i>	6
2.2 <i>Randvoorwaarden voor kwaliteitszorg</i>	8
2.3 <i>Evaluaties van onderzoekseenheden</i>	9
2.4 <i>Verbeterbeleid</i>	12
3. Conclusie en aanbeveling	16
Bijlage 1 Instellingsbesluit VKO	18
Bijlage 2 Overzicht bestudeerd materiaal	21
Bijlage 3 Bezoekprogramma	22

Inleiding

De validatiecommissie kwaliteitszorg onderzoek (VKO) is begin 2009 door de voorzitter van de HBO-raad geïnstalleerd (zie instellingsbesluit, bijlage 1). De VKO maakt als onafhankelijke commissie onderdeel uit van het per 1 januari 2009 ingevoerde kwaliteitszorgstelsel voor onderzoek aan hogescholen, gebaseerd op het brancheprotocol kwaliteitszorg onderzoek (BKO). De taak van de VKO is het valideren van de kwaliteitszorgsystemen van de hogescholen, voor zover de kwaliteitszorg betrekking heeft op *onderzoek*. Kwaliteitszorg wordt daarbij gedefinieerd als "het systematische en dynamische geheel van beleid, organisatie, procedures, processen, en middelen, gericht op het permanente handhaven en verhogen van de kwaliteit van het onderzoek binnen de hogeschool, door middel van cyclisch evalueren en verbeteren."

Bij de installatie van de VKO is voor elke hogeschool - op basis van eigen voorkeuren - door de HBO-raad vastgelegd in welk jaar de validatie plaatsvindt. In de zo tot stand gekomen planning voor 2009-2015 is Hogeschool Utrecht (HU) de eerste door de VKO te valideren hogeschool. De VKO ontving daartoe op 16 september 2009 het zelfevaluatie-rapport van de HU met uitgebreide documentatie (zie overzicht, bijlage 2) ter bestudering en bespreking. Het validatiebezoek vond vervolgens plaats op 15 oktober 2009. Een deelcommissie vanuit de VKO sprak op die dag met het voltallige College van Bestuur, medewerkers van de centrale stafdienst en met management, staf, lectoren en onderzoekers/docenten vanuit drie van de zes kenniscentra (zie volledige bezoekprogramma en antecedenten deelcommissie VKO in bijlage 3).

Nadat de voorzitter van de VKO een voorlopige mondelinge terugkoppeling had gegeven aan het eind van het bezoek heeft de VKO zich intern beraden op de definitieve rapportage. Van de VKO wordt verwacht dat zij bij elke hogeschool tot een op ontwikkeling en verbetering gerichte rapportage komt. Het gaat daarbij om een onderbouwde en genuanceerde kwalitatieve conclusie ten aanzien van het functioneren van het kwaliteitszorgsysteem in verschillende opzichten en op verschillende dimensies, en hierop gebaseerde aanbevelingen voor verbetering.

Op basis van haar bevindingen heeft de VKO de kwaliteitszorg met betrekking tot het onderzoek van de Hogeschool Utrecht **positief** gevalideerd. Deze rapportage geeft daarvoor een nadere onderbouwing. In hoofdstuk 1 wordt een schets gegeven van de HU, in algemene zin en meer toegespitst op de missie, organisatie en omvang van het onderzoek. Hoofdstuk 2 beschrijft de bevindingen en beoordelingen van de VKO aan de hand van de vier validatievragen zoals deze zijn vastgelegd in het basisdocument kwaliteitszorg onderzoek 2009-2015 (zie www.vkohogescholen.nl). In hoofdstuk 3 sluit de VKO af met haar conclusie en aanbeveling.

1. Schets van Hogeschool Utrecht

Hogeschool Utrecht is een grote multisectorale hogeschool met ongeveer 38.000 studenten, 3200 medewerkers en 70 bachelor- en 26 masteropleidingen. Deze opleidingen beslaan vrijwel alle beroepsbranches, met uitzondering van landbouw en kunst. Als organisatievorm bestaat Hogeschool Utrecht inmiddels 14 jaar, na samenvoeging van verschillende sectorale hogescholen. Hogeschool Utrecht kent een driekoppig College van Bestuur, 6 faculteiten (Faculteit Communicatie & Journalistiek, Faculteit Educatie, Faculteit Natuur & Techniek, Faculteit Gezondheidszorg, Faculteit Economie & Management, en Faculteit Maatschappij en Recht) waar het onderwijs is ondergebracht, en 6 facultaire kenniscentra voor het onderzoek. De organisatie maakt momenteel een transformatie door van een onderwijsinstelling naar een kennisorganisatie; in Europees perspectief ontwikkelt de hogeschool zich van Institution of Professional Education naar University of Applied Sciences.

Koers 2012 is het strategisch plan van Hogeschool Utrecht voor de periode 2007-2012. Daarin vermeldt de hogeschool de volgende missie: "Hogeschool Utrecht is een kennisorganisatie waar we door hoogwaardig onderwijs en onderzoek werken aan innovatie en professionalisering van de beroepspraktijk en de persoonlijke ontwikkeling van talent. Daarmee draagt de hogeschool bij aan de sociale, culturele en economische ontwikkeling van een open, rechtvaardige en duurzame samenleving".

De specifieke missie ten aanzien van onderzoek luidt: "Onderzoek aan de HU richt zich op kennisontwikkeling en kenniscirculatie. Deze kennis is bruikbaar, komt voort uit maatschappelijke behoeften, is gericht op de professionalisering van de beroepspraktijk en voldoet aan internationaal gangbare methodische vereisten. In kenniscentra wordt door lectoren, onderzoekers, promovendi, studenten en beroepsbeoefenaren onderzoekend en ontwerpend samengewerkt aan bijdragen aan een goede beroepsuitoefening en aan goed onderwijs".

In 2002 verwelkomde Hogeschool Utrecht haar eerste lectoren en in 2008 waren 42 (29 fte) lectoren werkzaam bij de hogeschool. Daarnaast waren in 2008 zo'n 228 (77 fte) (docent-)onderzoekers en 26 (6 fte) externen bij het onderzoek van de hogeschool betrokken. Tijdens het validatiebezoek in 2009 had uitbreiding met 3 lectoren plaatsgevonden en was de hogeschool voornemens nog 5 lectoren op korte termijn aan te stellen. Over heel 2008 had de Hogeschool iets meer dan 10 miljoen euro beschikbaar voor onderzoek, waarvan driekwart uit de lumpsum financiering van rijkswege.

Hogeschool Utrecht heeft als uitgangspunt voor kwaliteitszorg onderzoek gekozen voor de methode sci_Quest. Deze methodiek is sterk missiegedreven en gericht op de buitenwereld. De filosofie daarbij is dat onderzoek en kennisproductie plaatsvinden in diverse contexten en domeinen. Binnen die domeinen (bij HU zijn dat: professionele praktijk, onderwijs en scholing en wetenschap / onderzoek) kunnen de criteria voor

bijvoorbeeld relevantie, gebruik, reputatie en financiering verschillen. In een ontwikkelingstraject, waarbij lectoren, kwaliteitszorgmedewerkers, beleidsmedewerkers en twee externe evaluatiecommissies waren betrokken, is de sci_Questmethodiek nader ontwikkeld. In de zomer van 2008 is het Protocol kwaliteitszorg onderzoek HU 2008-2014 vastgesteld. Verder is een bijbehorende planning voor externe evaluaties met de faculteiten overeengekomen. Elk kenniscentrum en de daartoe behorende lectoraten wordt eens in de zes jaar geëvalueerd door een onafhankelijke beoordelingscommissie. Halverwege deze periode wordt een midterm review – een zelfevaluatie eventueel aangevuld met een stakeholdersanalyse – opgesteld. Daarnaast kent de HU hiermee in verband staande interne verantwoordingsmomenten op het gebied van onderzoek. Het gaat daarbij onder meer om de bilaterale management overleggen per faculteit, jaarverslagen per lectoraat en de individuele functionerings- en beoordelingsgesprekken.

Ten tijde van het validatiebezoek had de HU ervaring opgedaan met twee afgeronde evaluatietrajecten (binnen het Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening en het kenniscentrum Educatie). Eén traject (binnen het Kenniscentrum Natuur en Techniek) bevond zich op dat moment in de fase van voorbereiding op de externe evaluatie. De VKO heeft vanuit de instellingsbrede kwaliteitszorg in het bijzonder ingezoomd op deze drie evaluatietrajecten.

2. Bevindingen

De VKO kon beschikken over een uitgebreide documentatie in de vorm van het zelfevaluatie-rapport met een dertigtal bijlagen (zie bijlage 2). Vanuit dit logisch opgestelde en helder geschreven rapport wordt transparant verwezen naar de relevante bijlagen. Het totaal biedt een compleet beeld van de kwaliteitszorg ten aanzien van onderzoek zoals deze binnen de HU is opgezet. De presentatie vanuit de HU en de gesprekken die de VKO vervolgens tijdens haar validatiebezoek mocht voeren, heeft ze ervaren als open, informatief en constructief. Deze gesprekken voegden duidelijk iets toe aan het beeld dat de commissie vooraf had verkregen. Het is de commissie daarbij positief opgevallen dat het vizier van de HU nadrukkelijk is gericht op het verder ontwikkelen en verbeteren van de onderzoekskwaliteit en de kwaliteitszorg.

Conform het basisdocument diende de VKO de volgende vier validatievragen te beantwoorden:

1. Is er sprake van voldoende structuur en samenhang in de kwaliteitszorg van de hogeschool (ten aanzien van onderzoek)?
2. Zijn er voldoende randvoorwaarden voor de uitvoering van de kwaliteitszorg (ten aanzien van onderzoek)?
3. Worden de onderzoeksevaluaties op deskundige en onafhankelijke wijze uitgevoerd en conform de brancheafspraken hierover?
4. Worden evaluaties gebruikt voor de handhaving en verbetering van de kwaliteit van het onderzoek en de organisatie?

Hieronder structureert de commissie haar bevindingen aan de hand van deze vier vragen in respectievelijk de paragrafen 2.1, 2.2, 2.3 en 2.4. Elk van deze vier paragrafen sluit af met mogelijkheden voor verbetering op de voor de validatievraag relevante onderwerpen.

2.1 Structuur en samenhang in kwaliteitszorg

De commissie heeft op twee manieren naar het kwaliteitszorgsysteem van de HU gekeken. De eerste (smallere) manier heeft betrekking op de sci_Quest systematiek zoals deze wordt gebruikt voor de zelfevaluaties en externe evaluaties van onderzoekseenheden. De tweede (bredere) manier omvat het totale instrumentarium van de hogeschool dat betrekking heeft op onderzoeksevaluatie, -verbetering en – verantwoording, inclusief jaarverslagen, managementgesprekken en functionerings-/beoordelingsgesprekken.

De commissie is enthousiast over de structuur en samenhang binnen de evaluatiesystematiek van de HU op basis van sci_Quest. Er is in korte tijd een doorwrocht systeem ontwikkeld, dat uiterst behulpzaam blijkt te zijn bij het ontwikkelen en verbeteren van de onderzoeksorganisatie en de resultaten daarvan. Deze systematiek dwingt de organisatie op inspirerende wijze na te denken over de missie en van daaruit

te sturen op de organisatie en het handelen van de onderzoekseenheden. In de missie van de HU ten aanzien van haar onderzoek zijn de gekozen sci_Quest domeinen professionele praktijk, onderwijs en scholing en wetenschap/onderzoek duidelijk herkenbaar. Het evaluatiesysteem is in nauwe samenwerking met betrokkenen bottom-up ontwikkeld. In 2.2 gaat de VKO hier nader op in. De daadwerkelijk binnen de HU uitgevoerde evaluatietrajecten komen in 2.3 aan de orde. In 2.4 behandelt de VKO het op het evaluatiesysteem gebaseerde verbeterbeleid binnen de HU.

Ook ten aanzien van de bredere kwaliteitszorg heeft de commissie kunnen vaststellen dat in korte tijd veel is bereikt. De HU laat zich daarbij leiden door het uitgangspunt dat kwaliteitszorg niet alleen wordt opgestart op het moment dat een kenniscentrum door een onafhankelijke commissie wordt geëvalueerd. Kwaliteitszorg is een continue proces waarbij alle lagen van de organisatie zijn betrokken en dit proces komt op verschillende momenten in de tijd terug. Leidend voor de hogeschool in deze 'cyclus' zijn verantwoording, verbetering en sturing voor wat betreft de inhoud van het onderzoek, de organisatie ervan en het management.

De commissie is onder de indruk van de hoeveelheid instrumenten die daarbij worden ingezet alsook van de mate waarin deze zijn gedocumenteerd. Ze refereert hierbij onder meer aan het protocol voor de evaluaties van onderzoekseenheden, het protocol voor de normering, de richtlijnen voor beschrijving van activiteiten en resultaten per vakgebied, de planning van evaluaties, de richtlijnen voor ontwerp en ontwikkeling van lectoraten, het format onderzoeksinformatie bilateraal managementoverleg en het gedocumenteerde HRM-beleid. De commissie heeft kunnen vaststellen dat eerste inspanningen zijn geleverd om deze instrumenten in samenhang aan elkaar te relateren. De sci_Quest systematiek zou daarbij de verbindende schakel moeten zijn. Dit komt onder meer tot uitdrukking in het feit dat de bij de verantwoordinginstrumenten gebruikte formats zijn of worden aangepast aan de ordening van sci_Quest.

De HU heeft er bewust voor gekozen niet te redeneren vanuit het NVAO-kader voor de onderwijsvisitaties of vanuit het Standaard Evaluatie Protocol (SEP) voor het onderzoek van de universiteiten. Volgens de HU zouden deze geen recht doen aan het praktijkgericht onderzoek. De commissie juicht het toe dat de relatie tussen onderzoek en onderwijs expliciet aan de orde is in zowel het kwaliteitszorgsysteem voor onderwijs als voor onderzoek. De invoering van het nieuwe NVAO-kader is door de HU aangegrepen om de koppeling tussen onderwijs en onderzoek nog nadrukkelijker te benoemen bij de accreditaties en audits van het bachelor- en masteronderwijs. Ter voorbereiding op het nieuwe NVAO-kader waarin accreditatie op instellingsniveau mogelijk is, heeft Hogeschool Utrecht een interne audit georganiseerd. Deze onafhankelijke auditcommissie heeft onder meer aanbevelingen gedaan over de verbinding tussen onderwijs en onderzoek.

Mogelijkheden voor verbetering

De commissie oordeelt positief over de structuur en samenhang van de kwaliteitszorg ten aanzien van onderzoek, maar meent ook dat hierin nog winst te boeken valt. De VKO pleit daarbij niet voor een uitbreiding van instrumenten, formats of documentatie. Het gaat haar primair om verdere verbetering van de lijnen tussen de evaluatiesystematiek en de interne verantwoordingsmechanismen. Verdere samenhang kan worden bereikt door meer inhoudelijke afstemming tussen de diverse instrumenten. Hiermee kan tegelijkertijd een verdergaande verlichting van administratieve lasten worden bereikt. Ten tweede vond de commissie het lastig om de organisatiestructuur en daarbinnen de overleg- en besluitvormingstructuur volledig te doorgronden. Er functioneren vele gremia binnen de hogeschool en daarbij bestaan er –voor een buitenstaander niet altijd gemakkelijk te begrijpen- verschillen tussen de faculteiten. Door dit wat diffuse beeld van de organisatie is het ook niet gemakkelijk gebleken de koppeling met de kwaliteitszorglijnen op alle punten te herkennen.

Voor de evaluatie van het onderzoek heeft de hogeschool gezocht naar een methodiek die de eigenheid van het onderzoek recht doet. Zoals hierboven aangegeven is mede daarom bewust niet gekozen om te redeneren vanuit het NVAO-kader. Het is de commissie niet volledig duidelijk geworden via welke lijnen het accreditatiesysteem en het sci_Quest systeem elkaar raken. Het is evident en positief dat onderzoek een aandachtspunt vormt in de accreditatiecyclus van de HU en andersom onderwijs een prominente plaats heeft als domein in de sci_Quest onderzoeksevaluaties, maar hoe de opbrengsten van beide systemen met elkaar worden verbonden is niet duidelijk. De VKO heeft er echter vertrouwen in dat de HU, mede op basis van de aanbevelingen van de bovengenoemde auditcommissie, tot een verdere fine-tuning zal komen op instellingsniveau.

Ten slotte is de VKO van oordeel dat geleidelijk aan meer normatieve elementen in het systeem zullen moeten worden ingebracht. Het gaat dan met name om het meer specifiek expliciteren van criteria en normen waaraan het onderzoek zou moeten voldoen. Dit is naar het oordeel van de commissie met name nodig om de geloofwaardigheid van het systeem op de langere termijn te doen toenemen (zie ook paragraaf 2.3 en hoofdstuk 3).

2.2 Randvoorwaarden voor kwaliteitszorg

De commissie is enthousiast over de betrokkenheid bij de kwaliteitszorg binnen de HU en de grote bereidheid van medewerkers om hieraan een bijdrage te leveren. De gesprekken tijdens het validatiebezoek hebben bevestigd dat het sci_Quest systeem is omarmd, breed wordt gedragen en dat de sci_Quest filosofie een enthousiasmerend effect resorteert op de werkvloer. Wat hierbij beslist geholpen heeft is de wijze waarop

het systeem binnen de HU is ontwikkeld, namelijk bottom-up, in nauwe samenwerking met de 'gebruikers' van het systeem, zoals de lectoren (onder andere via de HU 'ring van lectoren'), maar ook de externe evaluatoren. De pilots bij de twee kenniscentra zijn benut om op basis van de ervaringen tot aanscherping en bijstelling van protocollen en procedures te komen. Zo bleek gedurende de pilots dat het accent te veel lag op kwantitatieve gegevens en dat de administratieve last (mede daardoor) onnodig zwaar was. Ook werkte men aanvankelijk met vijf domeinen, een aantal dat met behulp van een nadere analyse teruggebracht kon worden tot de huidige drie domeinen. Vanuit de externe evaluatoren werd kritiek geuit op de wijze waarop de betrokkenheid van stakeholders werd georganiseerd en op de gebrekkige informatie over de inbedding van de onderzoekseenheid in het grotere geheel. Al deze punten zijn door de HU opgepakt en hebben geleid tot bijstellingen. Veel waardering heeft de commissie voor de stafdienst Onderwijs en Onderzoek, die een en ander met gedrevenheid regisseert. Ook het College van Bestuur speelt duidelijk een stimulerende rol.

Uit de gesprekken is gebleken dat men vrijwel unaniem van mening is dat het systeem weliswaar tot nu toe veel tijd heeft gekost maar dat het de inspanningen uiteindelijk wel waard is. Men ervaart dat er daadwerkelijk kwaliteitsverbetering van het onderzoek en verhoging van de meerwaarde voor onderwijs en beroepspraktijk (zie 2.4) mee worden bereikt.

Mogelijkheden voor verbetering

Hoewel de commissie veel waardering heeft voor de gecreëerde betrokkenheid wil ze waarschuwen voor de werkdruk die het systeem met zich mee brengt. Voor de continuïteit van het systeem op de langere termijn is van belang dat goed wordt geanticipeerd op mogelijke vermindering van het enthousiasme en de bereidheid tot participatie. Dit is onder meer te bereiken door de bij 2.1 al genoemde inhoudelijke afstemming tussen de diverse instrumenten. Daarnaast is cruciaal dat het systeem levendig wordt gehouden, waarbij betrokkenen voortdurend zien en ervaren wat het hen aan verbeteringen en nieuwe mogelijkheden oplevert.

2.3 Evaluaties van onderzoekseenheden

De richtlijnen voor zowel de zelfevaluatie als de externe evaluatie zijn helder en uitvoerig vastgelegd in het eerder genoemde protocol *kwaliteitszorg onderzoek HU 2008 – 2014*. De planning van alle evaluatietrajecten is voor deze periode opgesteld. Daarnaast heeft de HU twee aanvullende kwaliteitsinstrumenten ontwikkeld: (1) een vragenlijst waarmee de verschillende kenniscentra criteria kunnen benoemen waarmee activiteiten en resultaten van het kenniscentrum moeten worden beoordeeld en (2) een beschrijving van de normering die de onafhankelijke beoordelingscommissie moet hanteren.

Het eerste instrument beoogt de standaarden van het kenniscentrum te concretiseren en te objectiveren en wordt gehanteerd bij de zelfevaluatie. Het tweede instrument betreft een vijfpuntschaal vergelijkbaar met die van het SEP van de universiteiten, maar inhoudelijk afgestemd op de missie van de HU en de in het kader van het BKO afgesproken evaluatievragen voor externe evaluatie.

De zelfevaluatie van een kenniscentrum dient volgens de richtlijnen van de HU te openen met een beschrijving van de missie en het profiel van het kenniscentrum en de lectoraten, de wijze waarop het management is ingericht, de inbedding van het kenniscentrum in de gehele faculteit en het HRM-beleid van het kenniscentrum. Aan de hand van de drie domeinen beschrijven het kenniscentrum en de lectoraten hun externe gerichtheid in netwerken en hun output. Hierbij horen ook een financiële verantwoording en publicatieoverzichten. Tevens geven het kenniscentrum en de lectoraten inzicht in de ontwikkelingen in de planperiode, bijvoorbeeld voor wat betreft inhoudelijke koerswijzingen, impact van externe invloeden en de personele samenstelling. Vervolgens bevat de zelfevaluatie een samenvatting van de bevindingen van een stakeholdersonderzoek. Deze stakeholders wordt gevraagd naar hun oordeel over het inhoudelijk functioneren van het kenniscentrum en de lectoraten. De zelfevaluatie besluit met reflecties van het kenniscentrum en de lectoraten op de vraag in hoeverre de in de missie geformuleerde doelstellingen zijn gerealiseerd en op de input van de stakeholders. Deze door het kenniscentrum opgestelde zelfevaluatie, aangevuld met jaarverslagen en sleutelpublicaties, vormt de input voor een dialoog van het kenniscentrum en de lectoraten met een externe, onafhankelijke beoordelingscommissie.

De externe commissies wordt gevraagd de kenniscentra en de lectoraten te evalueren aan de hand van de domeinen professionele praktijk, onderwijs en scholing en wetenschap/onderzoek. Daarbij dienen zij aan het oordeel een normering te verbinden, zowel voor wat betreft de drie domeinen, als voor het kenniscentrum in het algemeen. In haar advies geeft de commissie ook mede richting aan de verdere ontwikkeling van de kennisfunctie binnen het kenniscentrum op het gebied van de drie domeinen. Zij signaleert sterkten en zwakten, levert input voor verbeterplannen en draagt bij aan de agenda van de kenniscentra en de lectoraten voor de komende jaren. Tevens geeft zij haar visie op de ontwikkeling van de kennisfunctie in de hogeschool. Tijdens het bezoek spreken deze commissies in ieder geval met lectoren, leden van het kenniscentrum, studenten, interne stakeholders, externe stakeholders, directeuren van de betreffende faculteiten en kenniscentra, en (een vertegenwoordiger van) het College van Bestuur. Op basis van de aangeleverde stukken en de gesprekken formuleert de commissie haar oordeel en advies in een rapport. Om feitelijke onjuistheden te vermijden, legt de commissie het conceptrapport vertrouwelijk voor aan de faculteitsdirectie en het kenniscentrum. Vervolgens biedt de commissie het rapport aan het College van Bestuur aan.

De VKO heeft zich verdiept in de twee evaluatietrajecten die de hogeschool in de vorm van pilots heeft uitgevoerd. Het eerste traject (externe rapportage 2007) betreft de evaluatie van het kenniscentrum Innovatie van zorgverlening binnen het Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening. Het andere traject (externe rapportage 2008) heeft betrekking op de evaluatie van twee lectoraten binnen het Kenniscentrum Educatie. Voor beide evaluaties geldt dat deze nog voor de formele invoering van het landelijke kwaliteitszorgstelsel onderzoek (op basis van het BKO) werden uitgevoerd. Daarnaast heeft de VKO kennis genomen van het tijdens het validatiebezoek nog lopende evaluatietraject binnen het Kenniscentrum Natuur en Techniek. Dat traject bevond zich op dat moment nog in de fase van voorbereiding op de externe evaluatie.

De VKO heeft er voor gekozen de zelfevaluatie rapporten zelf niet nader te bestuderen omdat de HU richtlijnen voor zelfevaluatie alsmede de door VKO wel bestudeerde *externe* evaluatie rapporten voldoende vertrouwen gaven. De eisen die de HU aan de zelfevaluatie stelt sluiten nauw aan bij de afspraken die in het BKO zijn gemaakt, zowel voor wat betreft de onderwerpen als de aard en functie van het document. De *sci_Quest* benadering is op een doordachte wijze gecombineerd met de elementen van het BKO. De HU heeft gedurende de pilots geëxperimenteerd met de wijze waarop stakeholders in het zelfevaluatie traject worden betrokken, onder meer via vragenlijsten, aanvullende één-op-één interviews en panels per domein. Naar aanleiding van ervaringen elders lijkt een gezamenlijke interviewsetting een goede werkwijze. Bij de zelfevaluatie binnen het Kenniscentrum Natuur en Techniek is deze vorm toegepast. De externe evaluatie commissies plaatsten daarnaast kanttekeningen bij de keuze van de bevroegde stakeholders. Zij vroegen zich af hoe de selectie tot stand was gekomen. Dit heeft tot explicitering geleid in het protocol.

De VKO heeft kunnen vaststellen dat de twee externe evaluaties op deskundige en onafhankelijke wijze hebben plaatsgevonden en aansluiten bij de binnen het BKO gemaakte afspraken over onderzoeksevaluaties. Beide externe commissie bestonden uit een drietal 'critical friends', te kenschetsen als gerenommeerde peers en stakeholders die nationaal en internationaal vooraanstaande functies hebben op het vakgebied van het kenniscentrum. Beide commissie kenden voldoende onafhankelijkheid ten opzichte van de te evalueren lectoraten en konden de relevante domeinen en vakgebieden voldoende overzien. Ook in vergelijking met soortgelijke kenniscentra en lectoraten in Nederland en daarbuiten. Deze twee evaluatie rapporten beoordeelt de VKO dan ook als transparante, genuanceerde en voor verbeterbeleid bruikbare rapportages (zie verder ook 2.4).

Mogelijkheden voor verbetering

De VKO oordeelt dus positief over de evaluatiesystematiek van de HU, maar ziet hierin ook nog een aantal verbetermogelijkheden. De commissie begrijpt dat de hogeschool in deze fase nog niet beschikt over een set van expliciete kwaliteitsindicatoren en daaraan gekoppelde normen. Er kan immers nog nauwelijks worden aangesloten bij uitgekristalliseerde criteria en standaarden op landelijk en/of internationaal niveau.

Daarnaast heeft de HU passend bij haar cultuur en besturingsfilosofie bewust gekozen voor een bottom-up benadering, waarbij vanuit het specifieke zal worden geabstraheerd naar het algemene. Het is binnen die context een logische eerste stap, maar het is de VKO onvoldoende duidelijk geworden met welke vervolgstappen en volgens welk tijdsplan de HU uiteindelijk tot een meer normatieve benadering van evaluaties wenst te komen. Hiervoor vraagt de VKO aandacht.

Gedurende de pilots is het college coulant geweest bij de selectie van de leden van de externe commissie. Nu de HU werkt met een vastgesteld protocol is dat niet meer het geval. Dat betekent bijvoorbeeld dat de lectoren niet met commissieleden publiceren, niet met hen samenwerken in onderzoeks- of promotietrajecten en dat er geen gezamenlijke subsidieaanvragen zijn geformuleerd. Desondanks kan de VKO zich, in het verlengde van het voorgaande, voorstellen dat de eisen die aan de selectie worden gesteld verder worden aangescherpt. Op zichzelf is het een goede zaak dat de lectoraten zelf worden gekend in deze selectie en dat naar 'critical friends' wordt gezocht. Vastgesteld is wel dat het begrip 'critical friends' nog in ontwikkeling is. In overweging wordt gegeven als extra criterium vooral ook te zoeken naar 'tegendenkers' (kritische onafhankelijken). Juist bij het ontbreken van geaccepteerde indicatoren en normen zou deze toevoeging kunnen voorkomen dat te weinig buiten de eigen kaders wordt geredeneerd.

Ten slotte heeft de VKO kunnen vaststellen dat de HU zich vele inspanningen heeft getroost om zoveel mogelijk stakeholders bij het evaluatieproces te betrekken. Daarbij is de HU duidelijke zoekende geweest naar de meest geëigende en meest effectieve opzet. De opzet via panelgesprekken zoals die gehanteerd is bij de evaluatie van het Kenniscentrum Natuur en Techniek is lovenswaardig. De commissie heeft daarover na het validatiebezoek materiaal ontvangen (waaronder verslaglegging van de panelgesprekken) dat op zichzelf heeft kunnen overtuigen. Niettemin sluit de VKO graag aan bij de eigen constatering van de HU dat van de reguliere evaluatie rond projecten met interne en externe stakeholders meer gebruik zou moeten worden gemaakt binnen de sci_Questevaluatie en dat de wijze waarop alsmede de keuze van de stakeholders een punt van aandacht blijft.

2.4 Verbeterbeleid

De twee evaluatiecommissies hebben zowel naar het verleden als naar de toekomst gekeken en evalueerden de kenniscentra en de lectoraten aan de hand van de drie eerder genoemde domeinen (professionele praktijk; onderwijs en scholing; wetenschap/onderzoek). Beide commissies verbonden aan hun oordelen als normering een (toen nog niet binnen de HU gestandaardiseerde) vijfpuntschaal. In beide gevallen oordelen de commissies positief met scores variërend van goed tot excellent. Bij het kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening was de betreffende commissie onder de

indruk van de werkzaamheden van het centrum en zijn lectoraten. Volgens die commissie diende dit kenniscentrum als goed voorbeeld voor de rest van het HBO in Nederland. Zij adviseerde door te gaan op de ingeslagen weg en de eigen sterke punten verder uit te werken. Ook bij het Kenniscentrum Educatie bleek de externe commissie onder de indruk van de werkzaamheden van de lectoraten. De basis van de lectoraten was volgens die commissie goed en er was sprake van een levendig geheel.

In hun adviezen hebben de commissies mede richting willen geven aan de verdere ontwikkeling van het kenniscentrum. Bij het kenniscentrum *Innovatie van Zorgverlening* plaatste de commissie onder meer kanttekeningen bij de brede titels van de lectoraten die onterecht de indruk wekten dat er onvoldoende focus was aangebracht. Ook diende het kenniscentrum meer zichtbaar te worden voor studenten en professionele praktijk, bijvoorbeeld via websites en nieuwsbrieven. Verder wees de commissie op het gevaar voor de continuïteit van het centrum door het zware leunen op promovendi en suggereerde zij de HU op zoek te gaan naar cofinanciering door zorginstellingen.

Het belangrijkste aandachtspunt voor het Kenniscentrum Educatie was de coherentie en focus in de onderzoeksprogrammering. Daarnaast raadde deze commissie aan meer structurele afspraken te maken met het beroepenveld. Zij constateerde verder dat de druk op de lectoren enorm was en beval aan onder meer verlichting te bieden via sterkere sturing door het management van de faculteit, de inrichting van één kenniscentrum en ondersteuning door een goede stafafdeling en dito secretariaat, waardoor in ieder geval minder managementtaken bij de lector zouden komen te liggen.

De VKO heeft kunnen vaststellen dat de HU in het algemeen adequaat heeft gereageerd op deze aangereikte adviezen. Zo heeft bij het Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening de roep om meer focus en samenhang geleid tot het beter articuleren van de missie en de onderzoeksprogrammering en meer afstemming in het lectorenoverleg. De relatie met het onderwijs is door verschillende initiatieven verbeterd, onder meer via leerlijnen en masterclasses en de betrokkenheid bij de invulling en begeleiding van excellente trajecten binnen de faculteit. Het kenniscentrum heeft zijn zichtbaarheid verbeterd via een website, inclusief publicatieoverzichten, met informatie voor studenten, docenten en het werkveld. Voor het werven van externe middelen is een subsidiecoördinator benoemd en het kenniscentrum heeft met succes verschillende subsidies aangevraagd.

Ook het Kenniscentrum Educatie heeft de coherentie en focus aangepakt. De lectoren bespreken met elkaar hun gezamenlijke meerwaarde en hebben een aanzet gemaakt voor een gezamenlijke programmering. Sowieso verkeerde de faculteit bij het bezoek van de commissie al in een transitie van drie kenniscentra naar één kenniscentrum. Tijdens het bezoek van de VKO was deze nog in volle gang. De aanbeveling van de externe commissie om samenwerking met schooladviesdiensten en andere organisaties te bundelen en in een meer gezamenlijk netwerk te opereren is opgepakt op

kenniscentrumniveau. Ook is de ondersteuning voor het kenniscentrum en de lectoraten sterker ingezet zodat de lectoren zelf minder managementtaken hoeven te verrichten via secretariële en beleidsmatige ondersteuning vanuit het facultair stafbureau.

De evaluaties hebben ook consequenties gehad voor de HU als instelling. Zo is de aandacht voor de continuïteit is versterkt, onder andere door het introduceren van de functies hogeschool hoofddocent 1 en 2; deze bieden aanknopingspunten om gepromoveerden voor de organisatie én het onderzoek te behouden.

Mogelijkheden voor verbetering

Het is evident voor de VKO dat de uitkomsten van de externe evaluaties door de HU uiterst serieus worden genomen en dat er daadwerkelijk gevolg aan wordt gegeven. De relatie tussen de adviezen van de commissies en de verbetermaatregelen is goed zichtbaar. Daarbij wordt door de HU niet alleen gekeken naar mogelijke verbeteringen binnen de eenheden, maar wordt ook bezien welke maatregelen op instellingsniveau kunnen worden getroffen. Niettemin ziet de VKO nog verdere mogelijkheden voor verbetering. Daarbij maakt zij een onderscheid tussen enerzijds het verbeterbeleid als proces en ten tweede de inhoudelijke verbeteringen als zodanig.

Wat betreft het verbeterbeleid als proces denkt de VKO dat de uitkomsten van evaluaties op termijn meer gekoppeld zouden kunnen worden aan bepaalde incentives. Vanzelfsprekend moet dit punt in het verlengde worden gezien van het in 2.3 aangegeven belang van een meer normatieve benadering als ontwikkelperspectief. Evident positieve beoordelingen zouden op den duur gehonoreerd moeten worden, bijvoorbeeld via het financieel verdeelmodel.

Wat betreft de op de evaluaties gebaseerde verbetermaatregelen zelf, zou het VKO de HU als instelling het volgende willen meegeven: het accent dat beide externe commissies legden op focus en massa zou ook voor de HU als instelling kunnen gelden. De HU heeft hoge ambities en een brede scope, maar daar staat nog maar zeer beperkte capaciteit tegenover. Dit brengt het risico van versnippering met zich mee.

Er zijn op dit terrein beslist al initiatieven door de HU genomen. In 2007 heeft men op basis van het adagium focus en massa de lectoren gebundeld in zes facultaire kenniscentra. Deze kenniscentra vormen een thematische thuisbasis voor de samenwerkende lectoraten en zijn herkenbare en erkende aanspreekpunten voor het werkveld. Al werkend hebben de verschillende kenniscentra, langs uiteenlopende aanvliegroutes, belangrijke stappen genomen om invulling te geven aan de gezamenlijke programmering en bijbehorende lectorenplannen. Tijdens het validatiebezoek werd aan de VKO gepresenteerd dat hogeschoolbreed is gekozen voor de invoering van zogenaamde speerpunten (duurzaamheid, wijk & leren, creative industries, zorg & technologie en ICT) die samen met lectoren nog nader worden ingevuld. Op dit moment lijken de speerpunten verder nog niet echt te leven binnen de HU. Hoe deze speerpunten

zich verhouden tot de verschillende faculteiten en kenniscentra en op welke concrete wijze ze het onderzoek aan de HU moeten gaan structureren is de commissie dan ook niet volledig duidelijk geworden. Wel is duidelijk geworden dat bij de aanname van lectoren inmiddels wordt gestuurd vanuit de speerpunten.

3. Conclusie en aanbeveling

Voor een instelling die (evenals alle andere hogescholen) nog maar zo kort een daadwerkelijke onderzoeksfunctie kent, staat de kwaliteitszorg al opmerkelijk stevig. Er is buitengewoon veel bereikt in een korte tijd. De indruk die de VKO vooraf had op basis van de aangeleverde stukken, namelijk dat de HU een voortrekkersrol vervult bij de ontwikkeling van (kwaliteitszorg van) onderzoek aan hogescholen, is tijdens het validatiebezoek bevestigd.

De HU heeft een doordacht kwaliteitszorgsysteem voor haar onderzoek ontwikkeld en zorgvuldig geïmplementeerd. Mede dankzij de intensieve betrokkenheid van de HU bij de totstandkoming van het landelijke kwaliteitszorgstelsel voor onderzoek, zijn de brancheafspraken goed herkenbaar in het systeem. Daarbij is door de HU veel aandacht geschonken aan het creëren van draagvlak en acceptatie. Zowel interne als externe stakeholders zijn en worden bij het proces betrokken op een wijze die respect afdwingt. Tot nu toe is men binnen de HU positief over de verhouding tussen de te leveren inspanning en opbrengsten van het systeem. Voor de continuïteit en acceptatie op de langere termijn is aandacht voor verdere vereenvoudiging en vermindering van werklast geboden.

De externe evaluaties geven een overwegend positief beeld van het onderzoek dat door de HU wordt uitgevoerd, zowel qua organisatie als resultaten. De evaluaties worden voldoende onafhankelijk, zorgvuldig en deskundig uitgevoerd, al valt er op onderdelen van de systematiek nog winst te boeken. De samenhang met het verantwoordingsinstrumentarium en accreditatie is zichtbaar, maar is gebaat bij verdere fine-tuning en verduidelijking. Het is goed te begrijpen dat de HU, evenals alle andere hogescholen (en Universities of Applied Sciences elders in de wereld), nog zoekende is naar bij het praktijkgerichte onderzoek passende indicatoren, criteria en normen. De VKO acht het van groot belang dat dit zoeken met volle kracht wordt voortgezet, mede in verenigingsverband en met aandacht voor het internationale perspectief. (Geleidelijke) invoering van normatieve elementen is noodzakelijk voor de geloofwaardigheid van het systeem op de langere termijn. Dit betekent tevens dat de focus minder op processen en meer op de inhoud zal moeten komen te liggen. Ook zou overwogen moeten worden om op den duur incentives te verbinden aan evaluatie-uitkomsten.

Kenmerkend voor de kwaliteitszorgfilosofie van de HU is het accent op ontwikkeling en verbetering. De houding wordt getypeerd door transparantie en eerlijkheid. Met de externe rapportages is adequaat omgesprongen en er is goed gehoor gegeven aan de aanbevelingen. Dit geldt zeker voor de maatregelen die binnen de geëvalueerde kenniscentra zijn genomen. Instellingsbreed bieden de externe rapportages echter ook aanknopingspunten, die door de HU gedeeltelijk al zijn aangegrepen. De VKO wil daarbij

vooral wijzen op het belang van verdergaande focus en massa. Een eerste stap daarmee is genomen door de inrichting van facultaire kenniscentra in 2007 en programmering van de kenniscentra in 2009. De vraag of de met de speerpunten aan te brengen focus tot gevolg heeft dat bepaalde opleidingen daarmee niet aan onderzoek worden gerelateerd, kan door de VKO nog niet worden beantwoord. Vanuit de constatering dat het onderzoek evident leidt tot kwaliteitsverbetering van het onderwijs, zou dat een onwenselijke situatie zijn. Hierin zit dus een spanning die de HU tot het maken van heldere keuzes dwingt.

Verder is onderzoek weliswaar in de missie en de ambities dominant aanwezig, maar in de concrete positionering en het faciliteren nog duidelijk ondergeschikt aan het onderwijs. Dit is gezien de zeer jonge leeftijd van het onderzoek aan hogescholen overigens zeer begrijpelijk. Onderzoek verdient echter op termijn een eigen, aan haar belang rechtdoende positie naast het onderwijs, een verdere uitbouw en een betere zichtbaarheid. Hierbij past een verdere versterking van de onderzoekscultuur, iets wat de aandacht heeft van het college van bestuur en door het VKO ten zeerste wordt onderschreven. Voor de kwaliteitsontwikkeling is daarbij, naast de bovengenoemde ontwikkeling van standaarden en criteria, het HRM-beleid een cruciaal instrument. Tijdens haar bezoek heeft de VKO kunnen vaststellen dat juist op dat terrein binnen de HU goede initiatieven zijn genomen, zoals de eis dat faculteitsdirecteuren gepromoveerd moeten zijn (om gesprekspartner voor lectoren te kunnen zijn), de aanscherping in het aanstellingsbeleid voor lectoren en de invoering van de functie van hogeschooldocent. De VKO juicht dergelijke maatregelen van harte toe.

Op basis van bovenstaande komt de VKO tot de conclusie dat er voldoende vertrouwen in bestaat dat het door de hogeschool gehanteerde kwaliteitssysteem in algemene zin leidt tot het permanente bewaken en verbeteren van het onderzoek en de organisatie van dat onderzoek. Ze complimenteert de HU voor hetgeen in korte tijd is bereikt en moedigt de HU aan om met dezelfde inzet en hetzelfde enthousiasme op de ingeslagen weg verder te gaan. Ten slotte spreekt de VKO de hoop uit dat deze rapportage daarbij van waarde kan zijn.

Bijlage 1 Instellingsbesluit VKO

Het bestuur van de HBO-raad, vereniging van hogescholen,

gelet op het door de vereniging in 2008 vastgestelde *basisdocument kwaliteitszorgstelsel ten aanzien van het onderzoek aan hogescholen* (hieronder verder aangeduid als *basisdocument*) als nadere uitwerking van het in 2007 vastgestelde *brancheprotocol kwaliteitszorg onderzoek*

BESLUIT

Artikel 1: Instelling

1. Er is met ingang van 23 maart 2009 een validatiecommissie kwaliteitszorg onderzoek, hierna te noemen VKO.
2. De VKO is ingesteld voor de periode 2009-2015.

Artikel 2: Samenstelling

1. De VKO bestaat uit zeven leden, waaronder de voorzitter en de vicevoorzitter.
2. De volgende leden zijn door de HBO-raad benoemd:
 - Prof. dr. P.L. (Pauline) Meurs (voorzitter);
 - Prof. dr. F.A. (Frans) van Vught (vicevoorzitter);
 - Drs. B. (Bart) van Bergen (lid);
 - Dr. C.M. (Tini) Colijn-Hooymans (lid);
 - Drs. P.M. (Paul) van Roon (lid);
 - Drs. P.M.M. (Paul) Rullmann (lid);
 - Prof. dr. H.W. (Henk) Volberda (lid).
3. De HBO-raad voorziet in het secretariaat van de VKO.

Artikel 3: Taak en werkwijze

1. De taak van de VKO is het zesjaarlijkse evalueren en valideren van de kwaliteitszorgsystemen van hogescholen op het aggregatieniveau van de instelling, voor zover de kwaliteitszorg betrekking heeft op het (praktijkgerichte) onderzoek van de hogeschool.
2. De VKO hanteert het in het basisdocument beschreven validatiekader bij het valideren van de kwaliteitszorg van elke hogeschool en komt onafhankelijk en objectief tot een validatiebesluit.
3. De VKO komt op basis van haar evaluerende activiteiten tevens tot analyses en aanbevelingen voor verdere verbetering van het kwaliteitszorgsysteem van de hogeschool.
4. De VKO baseert haar validatiebezoek op een door de hogeschool uitgevoerde zelfevaluatie. Het basisdocument specificeert de eisen die aan zelfevaluatie en validatiebezoek inclusief de op te leveren rapportages worden gesteld.
5. De VKO bepaalt haar eigen procedures en werkwijze ten aanzien van het validatiebezoek, de validatie en de oplevering van de rapportages binnen de kaders van het basisdocument.

6. De VKO brengt op basis van elk validatiebezoek een openbaar validatierapport uit zoals bedoeld in het basisdocument, nadat hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden.
7. Indien de VKO tot een *voorwaardelijke* validatie heeft geoordeeld worden afspraken gemaakt voor een vervolvalidatie binnen een termijn van twee jaar. Daarop baseert de VKO of sprake is van *onvoorwaardelijke* validatie of dat geen validatie wordt verleend.

Artikel 4: Rapportage en informatievoorziening

1. De besturen van de hogescholen dragen er zorg voor dat elk rapport van een externe evaluatiecommissie als bedoeld in het bovengenoemde basisdocument, vergezeld van het eventuele bestuursstandpunt over dat rapport, binnen een maand na het openbaar maken van het rapport ter kennis van de VKO wordt gebracht.
2. De besturen van de hogescholen dragen er zorg voor dat een gedocumenteerd zelfevaluatie-rapport tijdig ter beschikking wordt gesteld aan de VKO en dat een validatiebezoek kan plaatsvinden, beide conform de kaders die daaraan door middel van het basisdocument zijn gesteld en de procedures die binnen die kaders door de VKO worden opgesteld.
3. De VKO draagt er zorg voor dat elk validatierapport ter beschikking wordt gesteld aan de HBO-raad en de Minister van OCW.
4. De VKO draagt er zorg voor dat de door haar ontvangen externe *evaluatie*rapporten vanuit de hogescholen alsmede de door haar zelf gepubliceerde *validatie*rapporten vrij verkrijgbaar zijn via de website van de VKO.

Artikel 5: Geldmiddelen

1. De basisinfrastructuur van de VKO (t.b.v. secretariaat, communicatie en algemene vergaderingen) wordt gefinancierd met de jaarlijks te indexerende doelcontributie van de hogescholen.
2. De reëel gemaakte kosten (honoraria en reiskosten van de betreffende deelcommissie VKO) per validatie worden via de HBO-raad bij de betreffende hogeschool in rekening gebracht.
3. De VKO-leden ontvangen via de HBO-raad een jaarlijkse vergoeding op basis van het aantal verrichte validaties en bijgewoonde VKO vergaderingen.

Artikel 6: Planning

1. De validaties door de VKO vinden plaats in de volgende vastgestelde volgorde:
2009: Hogeschool Utrecht, Gerrit Rietveld Academie, Hogeschool Zuyd;
2010: Hogeschool van Beeldende Kunsten Muziek en Dans, Hogeschool van Amsterdam, De Haagse Hogeschool, Hogeschool INHOLLAND, Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, Hanzehogeschool Groningen;
2011: Fontys Hogescholen, Hogeschool Leiden, Aeres Groep, Gereformeerde Hogeschool Zwolle, Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, Saxion Hogescholen;
2012: Hogeschool Zeeland, Interactum (Hogeschool IPABO, Marnix Academie, Hogeschool Domstad, Iselinge Hogeschool, Hogeschool De Kempel en Katholieke PABO Zwolle);

- Hogeschool Edith Stein separaat), Noordelijke Hogeschool Leeuwarden, Stenden Hogeschool, Hogeschool Helicon, Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten;
- 2013: Codarts Hogeschool voor de Kunsten, Van Hall Larenstein, Hogeschool Rotterdam, NHTV internationale hogeschool Breda, ArtEZ hogeschool voor de kunsten, Windesheim;
- 2014: Avans Hogeschool, Design Academy Eindhoven, Driestar educatief, HAS Den Bosch, Christelijke Hogeschool Ede, Hotelschool Den Haag.
2. Van deze planning kan alleen worden afgeweken in uitzonderlijke situaties. VKO, HBO-raad en betreffende hogescho(o)l(en) treden met elkaar in overleg indien volgens een van deze partijen sprake is van een situatie die wijziging in de planning noodzakelijk maakt. Het bestuur van de HBO-raad stelt de gewijzigde planning vast en communiceert deze via de geëigende kanalen.
 3. De specifieke planning per validatietraject wordt in overleg tussen VKO en hogeschool gemaakt, e.e.a. conform de procedures van de VKO.

Artikel 7: Evaluatie

1. Na twee jaar (gerekend vanaf de eerste validatie) zal het overkoepelende kwaliteitszorgstelsel -en daarbinnen de rol en het functioneren van de VKO- worden geëvalueerd op basis van de opgedane ervaringen. Hierop wordt mede gebaseerd of en welke eventuele tussentijdse aanpassingen in samenstelling, organisatie en werkwijzen nodig zijn.
2. Ruim voor het aflopen van de periode waarop dit instellingsbesluit betrekking heeft zal het stelsel -en daarbinnen de rol en het functioneren van de VKO - worden geëvalueerd met het oog op de vormgeving en invulling van de kwaliteitszorg t.a.v. onderzoek in de erop volgende periode.

Den Haag, 23 maart 2009

D. Terpstra,
voorzitter HBO-raad

Bijlage 2 Overzicht bestudeerd materiaal

1. Kwaliteitszorg Onderzoek Hogeschool Utrecht – Zelfevaluatie
2. Protocol kwaliteitszorg onderzoek HU 2008-2014. sci_Questevaluatie van de kenniscentra
3. Protocol Kwaliteitszorg Onderzoek sci_Quest – normering
4. sci_Quest evaluatie van de kenniscentra: activiteiten en resultaten per vakgebied
5. Planning evaluatie kenniscentra
6. Richtlijn ontwerp en ontwikkeling lectoraten HU
7. Format onderzoeksinformatie bilateraal managementoverleg
8. Brief College van Bestuur Hogeschool Utrecht (mede namens Fontys Hogescholen en De Haagse Hogeschool) aan Stichting Kennisontwikkeling HBO over samenwerkingsverband kwaliteitszorgsysteem. 6 mei 2008
9. Evaluatie Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening. Faculteit Gezondheidszorg. Hogeschool Utrecht. Prof.dr. Carla Frederiks (voorzitter), drs. Bart van Bergen, prof.dr. Gaston Beunen. November 2007
10. Evaluatie lectoraten 'Lesgeven in de multiculturele school' en 'Gedragsproblemen in de klas'. Faculteit Educatie. Hogeschool Utrecht. Dr. Frans Teunissen (voorzitter), prof. dr. Rita Rymenans, prof. dr. Nico Verloop. Mei 2008
11. Koers 2012: strategisch plan van Hogeschool Utrecht
12. Jaarverslag Hogeschool Utrecht 2008
13. Lectorenboek
14. Overzicht toekenningen RAAK-subsidies Hogeschool Utrecht
15. Verslagen van de gesprekken van de portefeuillehouder onderzoek van het College van Bestuur met de faculteiten Gezondheidszorg en Educatie (ronde zomer 2009)
16. Passie en Precisie deel 2: lerend innoveren
17. Passie en Precisie deel 3: onderzoek in perspectief
18. HRM-beleid in het kader van Koers 2012
19. Toekomstperspectief Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening december 2008
20. Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening juni 2009
21. Kwaliteitscyclus Faculteit Gezondheidszorg - Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening
22. Startnotitie Kenniscentrum Educatie (maart 2009)
23. Jaarverslag 2008 lectoraat Verpleegkundige en paramedische zorg voor mensen met chronische aandoeningen
24. Jaarverslag 2008 lectoraat Leefstijl en gezondheid
25. Jaarverslag 2008 lectoraat Vraaggestuurde zorg
26. Jaarverslag 2008 lectoraat Lesgeven in de multiculturele school
27. Jaarverslag 2008 lectoraat Gedrag en onderzoek in de educatieve praxis
28. Managementrapportage lectoraat Verpleegkundige en paramedische zorg voor mensen met chronische aandoeningen
29. Managementrapportage lectoraat Leefstijl en gezondheid
30. Managementrapportage Vraaggestuurde zorg

Bijlage 3 Bezoekprogramma

9.00-9.45 uur: Welkom plus korte presentatie HU

- drs. Geri Bonhof: voorzitter College van Bestuur
- prof.mr. Huib de Jong: lid College van Bestuur
- Jan Bogerd MBA: lid College van Bestuur
- dr. Jacqueline Hulst, directeur stadienst onderwijs en onderzoek
- dr. Annelies de Jeu, senior beleidsmedewerker onderzoek
- drs. Alice Boots, beleidsmedewerker kwaliteitszorg

9.45-11.15 uur: Besloten vergadering VKO

11.15-12.00 uur: Vraaggesprek CvB-delegatie, Centrale staf O&O

- prof.mr. Huib de Jong: lid College van Bestuur
- dr. Jacqueline Hulst, directeur stadienst onderwijs en onderzoek
- dr. Annelies de Jeu, senior beleidsmedewerker onderzoek
- drs. Alice Boots, beleidsmedewerker kwaliteitszorg

12.05-12.40 uur : Vraaggesprek Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening, directie, staf kwaliteitszorg

- mr. Harm Drost, faculteitsdirecteur Faculteit Gezondheidszorg
- André Boer BSc MBA, directeur Strategie, kwaliteit en innovatie Faculteit Gezondheidszorg

12.40-13.30 uur: Besloten vergadering en lunch VKO

13.30-14.05 uur: Vraaggesprek Kenniscentrum Innovatie van Zorgverlening, lectoren, onderzoekers/ docenten

- prof.dr. Marieke Schuurmans, lector Verpleegkundige en paramedische zorg voor mensen met chronische aandoeningen
- dr. Helianthe Kort, lector Vraaggestuurde zorg
- dr. Harriet Wittink, lector Leefstijl en gezondheid
- drs. Jita Hoogerduijn, onderzoeker lectoraat Verpleegkundige en paramedische zorg voor mensen met chronische aandoeningen
- ir. Joost van Hoof EUR Ing, onderzoeker lectoraat Vraaggestuurde zorg
- drs. Janke de Groot, onderzoeker lectoraat Leefstijl en gezondheid

14.10-14.45 uur: Vraaggesprek Kenniscentrum Educatie, directie, staf kwaliteitszorg

- Dick de Wolff, faculteitsdirecteur Faculteit Educatie
- drs. Rick van Dijk, directeur Kenniscentrum Educatie
- drs. Marianne Dolman, beleidsmedewerker Faculteit Educatie

15.00-15.35 uur: Vraaggesprek Kenniscentrum Educatie, lectoren, onderzoekers/docenten

- dr. Maaïke Hajer, lector Lesgeven in de multiculturele school
- drs. Radha Gangaram Panday, onderzoeker lectoraat Lesgeven in de multiculturele school
- drs. Harrie Velderman, onderzoeker lectoraat Gedrag en onderzoek in de educatieve praxis

15.40-16.15 uur : Vraaggesprek Kennisdirectie Natuur en Techniek directie, staf kwaliteitszorg

- drs. Annemarie Slootweg, faculteitsdirecteur Faculteit Natuur en Techniek, a.i.
- dr. Lucie Lolkema, projectleider Faculteit Natuur en Techniek

- ing. AvB Ron Nieuwenhuis, projectleider Faculteit Natuur en Techniek

16.15–17.15 uur: Besloten vergadering VKO

17.15-18.00 uur: College van Bestuur, Centrale staf O&O

- drs. Geri Bonhof: voorzitter College van Bestuur
- prof.mr. Huib de Jong: lid College van Bestuur
- Jan Bogerd MBA: lid College van Bestuur
- dr. Jacqueline Hulst, directeur stadienst onderwijs en onderzoek
- dr. Annelies de Jeu, senior beleidsmedewerker onderzoek
- drs. Alice Boots, beleidsmedewerker kwaliteitszorg

18.30–20.00 uur: Besloten vergadering en diner VKO

Antecedenten VKO deelcommissie

Prof. dr. P.L. (Pauline) Meurs (voorzitter);

Hoogleraar Bestuur van de Gezondheidszorg, Erasmus Universiteit. Voorzitter ZonMW. Lid eerste kamer voor de PvdA.

Prof. dr. F.A. (Frans) van Vught (vice-voorzitter);

Topadviseur EU commissievoorzitter, president European Centre for Strategic Management of Universities (Esmu), voorzitter bestuur Netherlands' House for Education and Research (Nether), oud voorzitter CvB en oud rector Universiteit Twente.

Dr. C.M (Tini) Colijn-Hooymans (lid);

Lid TNO Raad van Bestuur. Plaatsvervangend Kroonlid SER. Lid Adviesraad Wetenschap en Technologie (AWT).

Drs. P.M. (Paul) van Roon (lid);

Oud-Directeur Beleid bij FME-CWM. Voorzitter STENIM (stichting energie inkoop metalektro); Lid bestuur Stichting Handelsland NL

Drs. M.A. (Marcel) de Haas (secretaris)

Projectmanager Kwaliteitszorg Onderzoek HBO-raad. Voorheen adjunctdirecteur Onderwijsvisitaties HBO-raad, manager Beleid, Kwaliteit en IR Hogeschool INHOLLAND en onderzoeker Universiteit Leiden.

